

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203776
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118203776.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. č. XXX, XXX XX Q., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom kancelárie Daniela Dlabača č. 35, 010 01 Žilina, IČO: 36806498 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova č. 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00585441, o zaplatenie 2 222,62 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 04.04.2019 č.k. 9C/16/2018-204 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a III., so spresnením označenia bydliska žalobcu: R. XXX, XXX XX Y..

II. Žalobca má p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 2 222,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny od 15.12.2017 do zaplatenia. Zaplatenia sumy sa domáhal titulom doplatenia poistného plnenia a to z dôvodu nesprávneho stanovenia všeobecnej hodnoty poisteného vozidla v čase vzniku poistnej udalosti. K poistnej udalosti došlo 12.11.2017 pri ktorej motorové vozidlo žalobcu s EČ: Y. XXX E. bolo poškodené prevádzkou motorového vozidla s EČ: Y., povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Žalovaný posúdil škodu na vozidle žalobcu sako totálnu škodu, určil všeobecnú hodnotu vozidla vo výške 4.966,30 €, hodnotu predajných zvyškov vozidla vo výške 3.030,- € a následne žalobcovi vyplatil poistné plnenie vo výške 1.936,38 €.

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit. :

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 122,48 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 87,70 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov“.

3. Právne vec posúdil podľa ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 431, 422 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka.

4. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa v prvom rade vysporiadal s procesnou námietkou žalovaného týkajúcou sa tvrdeného nedostatku plnomocenstva udeleného žalobcom, ktoré by malo byť v rozpore s ust. § 89 ods. 1 CSP teda, že strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Súd prvej inštancie plnomocenstvo zo dňa 15.02.2018 procesne posúdil tak, že žalobca splnomocnil spoločnosť InHelp s.r.o. na svoje neobmedzené zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch potrebných na uplatnenie a vymoženie nárokov splnomocniteľa na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti zo dňa 12.11.2017 proti spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Toto plnomocenstvo súd prvej inštancie bez rozporu posúdil ako hmotnoprávne plnomocenstvo podľa ust. § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V rámci toho žalobca splnomocnil spoločnosť InHelp s.r.o. aj na uzatvorenie i ukončenie zmluvy o poskytovaní právnych služieb s advokátom, vrátane výberu advokáta. Na základe uvedeného splnomocnenia táto spoločnosť splnomocnila na zastupovanie v predmetnom súdnom konaní advokátsku kanceláriu Hagara - Hagarová, s.r.o. Z tohto je zrejmé, že spoločnosť InHelp s.r.o. nie je procesným zástupcom žalobcu v prejednávanej veci. Konštatoval, že plnomocenstvo udelené advokátskej kancelárii Hagara - Hagarová, s.r.o. je riadne a táto je aj priamym procesným zástupcom žalobcu.

5. Zároveň súd konštatoval, že zo znaleckého posudku č. 8/2018 vyplýva, že došlo k určeniu všeobecnej hodnoty motorového vozidla žalobcu pred nehodou na sumu 7 189 eur. Tento znalecký posudok vychádzal z toho, že vozidlo malo najazdených 286 669 km, a ďalej z toho, že východisková hodnota vozidla s DPH bola 30 690 eur a technická hodnota vozidla s DPH 5 283 eur. Zároveň mal za to, že vozidlo obsahuje aj mimoriadnu výbavu, ktorej technická hodnota predstavovala sumu 669 eur. Z listu žalovaného adresovaného žalobcovi zo dňa 12.11.2017 vyplynulo, že žalovaný oznámil žalobcovi, že poškodenie na vozidle posúdil ako totálnu škodu, teda ako neekonomickú opravu. Zároveň uviedol, že pre výpočet poistného plnenia bola vypočítaná všeobecná hodnota vozidla v sume 4 966,38 eur, pričom hodnota predajných zvyškov bola stanovená na sumu 3 030 s DPH. Listom zo dňa 01.03.2018 žalovaný oznámil žalobcovi, že nesúhlasí so znaleckým posudkom č. 8/2018, ale že pristúpil k zmene všeobecnej hodnoty vozidla na sumu 5 057,52 eur. Listom zo dňa 01.12.2017 žalovaný oznámil žalobcovi, že mu poskytuje poistné plnenie 1 936,38 eur a listom zo dňa 26.04.2018, že mu dopláca poistné plnenie vo výške 91,14 eur. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.09.2018 žalobca vzniesol námietky voči výpočtu všeobecnej hodnoty motorového vozidla vykonaného žalovaným. Na základe návrhu žalovaného súd na preskúmanie znaleckého posudku Ing. J., ako aj na stanovenie všeobecnej hodnoty motorového vozidla pred jeho poškodením pribral do konania znaleckú organizáciu O., spol. s r.o. O. organizácia vypracovala znalecký posudok č. 39/2018 v rámci ktorého dospela k všeobecnej hodnote motorového vozidla žalobcu pred poškodením vo výške 6 180 eur. Uviedla, že v znaleckom posudku S.. R. J. sa nezhoduje východisková hodnota s mimoriadnou výbavou predmetného vozidla s cenníkovou cenou od importéra, a preto nie je možné z predloženej spisovej matérie zistiť príplatkovú výbavu, ktorá má veľký vplyv na predajnú cenu a tým aj na koeficient dopytu na trhu. Zároveň spoločnosť KOOPERATIVA, a.s. nešpecifikovala výbavu predmetného vozidla, preto nie je možné sa vyjadriť k východiskovej hodnote vozidla. Z predloženého spisového materiálu nie je možné zistiť príplatkovú výbavu, ktorá má veľký vplyv na predajnú cenu. Znalecká organizácia vychádzala tak ako spoločnosť KOOPERATIVA ako aj znalec S.. J. z rovnakého počtu kilometrov u predmetného vozidla, ktoré malo najazdené 286 669 km. Pokiaľ ide o výbavu vozidla zahrnutú vo východiskovej hodnote, táto je špecifikovaná v prílohe cenníka pre motorové vozidlo Opel Insignia, a pre model Cosmo, a to sa rovnako týka aj príplatkovej výbavy. Východiskovú hodnotu vozidla s DPH tak táto znalecká organizácia stanovila na sumu 34 774 eur.

6. Voči znaleckému posudku znaleckej organizácie neboli vznesené námietky. Znalecký posudok bol doručený žalobcovi dňa 20.02.2019 a žalovanému v rovnaký deň 20.02.2019. Súd prvej inštancie zároveň stanovil lehotu stranám sporu na vyjadrenie sa k znaleckému posudku, a to lehotu 14 dní, pričom ani jedna zo strán sporu nepožiadala o predĺženie lehoty. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie predmetnú lehotu považoval za dostatočnú. V podaní doručenom súdu zo strany žalovaného dňa 04.04.2019, teda v deň pojednávania, sa uvádzajú určité námietky voči znaleckému posudku, na tieto však súd prvej inštancie nebral ohľad, a to z toho dôvodu, že určenie všeobecnej hodnoty vozidla je skutkovou otázkou. Námietky voči znaleckému posudku sú rovnako skutkovými námietkami. Poukázal na ust. § 149 CSP, a taktiež na ust. § 153 CSP ods. 1, 2 a 3. Procesne právne uzavrel, že skutkové tvrdenia týkajúce sa znaleckého posudku boli oznámené oneskorene a súd prvej inštancie z tohto dôvodu na nich neprihliadal. V závere uviedol, že dospel k záveru, že všeobecná hodnota vozidla žalobcu pred poistnou

udalosťou bola 6 180 eur. Ako použiteľné zvyšky vozidla tieto mali hodnotu 3 030 eur, čo nebolo ani stranami sporu namietané a žalobcovi bolo poskytnuté poistné plnenie vo výške 1 936,38 eur a neskôr 91,14 eur. Preto rozdiel v poistnom plnení, ktorý je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi tak predstavuje 1 122,48 eur.

7. Pokiaľ súd nepriznal žiadne úroky z omeškania, zamietnutie návrhu v tejto časti odôvodnil tým, že v prejednávanej veci k poistnej udalosti došlo dňa 12.11.2017. Už listom zo dňa 01.12.2017 žalovaný oznámil žalobcovi, že poškodenie vozidla považuje za totálnu škodu, ktorá vychádza z toho, aká bola hodnota vozidla a aká je cena použiteľných zvyškov. Listom zo dňa 01.12.2017 žalovaný tiež oznámil žalobcovi, že mu poskytuje poistné plnenie vo výške 1 936,38 eur. Žalovaný svoju povinnosť uvedenú v § 11 ods. 6 písm. a) b) zákona č. 381/2001 Z.z splnil, a žalobcovi právo na úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 predmetného zákona nevzniklo. Uvedený záver súd prvej inštancie podporil aj citáciou z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vec sp.zn.: 3Cdo/145/2017.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 251 CSP, 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Pri výpočte úspechu žalobcu vychádzal súd z toho, že pri rozhodovaní o výške doplatku poistného plnenia, ide o rozhodnutie, ktoré závisí od znaleckého posudku. Preto plným úspechom žalobcu je úspech v základe uplatneného nároku samozrejme s tým, že výška priznaných trov sa bude odvíjať od sumy priznanej súdom. Zároveň však žalobca ku dňu rozhodnutia súdu požadoval zaplatenie sumy 1 122,48 eur s 5 % ročným úrokom z tejto sumy od 15.12.2017 do 04.04.2019, teda sumu 1 122,48 eur plus sumu 73,04 eur, teda spolu 1 195,52 eur. Žalobcovi bola priznaná suma vo výške 1 122,48 eur. Z tohto dôvodu úspech žalobcu predstavuje 93,85 %, úspech žalovaného 6,15 %, teda čistý úspech žalobcu a jeho nárok na náhradu trov konania voči žalovanému predstavuje 87,70 %.

9. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok vo výroku I. a III. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní ďalej uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a), f), h) teda, že neboli splnené procesné podmienky, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutej časti je nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Zároveň je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate nepreskúmateľnosťou.

10. V zásade možno konštatovať, že žalovaný uviedol dve podstatné odvolacie námietky. Prvou odvolacou námietkou bola skutočnosť, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so zastúpením žalobcu v súdnom konaní. Poukázal na ust. § 89 ods. 1 CSP, v ktorom sa uvádza, že strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Napádané plnomocenstvo sa podľa názoru žalovaného z hľadiska obsahu zjavne nedá posúdiť ako výlučne hmotnoprávne plnomocenstvo, tak ako to uvádza súd vo svojom rozsudku. Predmetom tohto plnomocenstva totiž bolo „inter alia“ splnomocnenie na neobmedzené zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch potrebných na uplatnenie a vymoženie nárokov, ako aj zastupovanie pred všetkými orgánmi štátnej a verejnej správy, ako aj inými subjektmi. Z uvedených dôvodov má za to, že splnomocnenie udelené advokátskej kancelárii je neplatným právnym úkonom.

11. Druhou podstatnou odvolacou námietkou bolo, že prvoinštančný súd v rozpore s procesnoprávnymi predpismi sa žiadnym spôsobom nevysporiadal a neprihliadal na námietky žalovaného voči znaleckému posudku č. 39/2019 zo dňa 31.01.2019 vypracovaného znaleckou organizáciou O. spol. s r.o., ktoré boli inkorporované vo vyjadrení žalovaného zo dňa 03.04.2019 a to z dôvodu, že sa údajne jedná o skutkové tvrdenia v rámci oneskorene oznámených prostriedkov procesnej obrany, resp. procesného útoku. Podľa názoru žalovaného sa v uvedenom prípade bez pochyby nejednalo o skutkové tvrdenia v rámci prostriedkov procesnej obrany, resp. procesného útoku, ako sa mylne domnieval prvoinštančný súd. Zároveň poukázal na komentár k Civilnému sporovému poriadku vydaného v roku 2016 spoločnosťou C. H. Beck, v zmysle ktorého prostriedkom procesného útoku a prostriedkom procesnej obrany nie sú vyjadrenia strán sporu k právnej stránke veci a vyjadrenia k tomu, ako má súd vyhodnotiť vykonané dôkazy. Zo zásady, že súd pozná právo, teda „iura novit curia“, ako aj zo zásady voľného hodnotenia dôkazov súdom vyplýva, že strany sa k týmto otázkam nevyjadrujú obligatórne.

12. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré považuje za presvedčivé a má za to, že súd v rozsudku jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Čo sa týka prvej odvolacej námietky žalovaného, k nej žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že nie je všeobecne záväzným právnym predpisom zakázané splnomocniť advokáta prostredníctvom zástupcu v zmysle ust. § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu má žalobca za to, že žalovaným prezentovaný výklad skutkového i právneho stavu je nesprávny. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. : 5Co/267/2018 zo dňa 13.12.2018, kde aj tento súd sa v zásade stotožnil s argumentáciou prezentovanou žalobcom. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovaného, žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu poznamenal, že žalovaný mal dostatok času na doručenie svojich námietok súdu, urobil to však až v deň pojednávania, pričom takýto postup je možné hodnotiť ako rozporný s ustanoveniami a zásadami Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania.

13. V rámci odvolacej repliky sa žalovaný nevyjadril.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad uvedených v ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP.

16. K prvej odvolacej námietke žalovaného, že splnomocnenie udelené advokátskej kancelárii Hagara - Hagarová, s. r.o. je neplatným právnym úkonom odvolací súd uvádza, že súd sa správne v prvom rade vysporiadaval s tvrdeným nedostatkom plnomocenstva, ktoré namietal žalovaný. V uvedenom právnom posúdení súd prvej inštancie správne rozlišoval medzi hmotnoprávnym a procesným plnomocenstvom, teda posudzoval ust. § 31 ods. 1 OZ v priamom spojení k ust. § 89 ods. 1 CSP. Rovnako došiel k správne právnemu záveru, že spoločnosť InHelp s.r.o. nie je procesným zástupcom žalobcu v prejednávanej veci. Táto spoločnosť iba ako priamy zástupca uzatvorila zmluvu o poskytovaní právnych služieb a udelila plnomocenstvo advokátskej kancelárii Hagara - Hagarová, s.r.o. Jedine táto advokátska kancelária je priamym procesným zástupcom žalobcu. Z tohto pohľadu odvolacia námietka žalovaného je nielen procesne, ale aj hmotnoprávne nesprávna a to z dôvodu nesprávneho výkladu vyššie uvedených zákonných ustanovení.

17. Druhá odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštancie v rozpore s procesnoprávnymi predpismi neprihliadal na námietky žalovaného voči znaleckému posudku č. 39/2019 zo dňa 31.01.2019 odvolací súd konštatuje nasledovné. Súd prvej inštancie správne posúdil námietky žalovaného voči predmetnému znaleckému posudku ako skutkové námietky. Následne správne dodržal procesný postup v zmysle ust. § 149 CSP, ktorý uvádza, čo možno považovať za prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, pričom v danom prípade sa jedná o demonštratívny výpočet. Správne aplikoval aj ust. § 153 CSP, ktoré hovorí o včasnom uplatnení procesného útoku a procesnej obrany sporovými stranami. V predmetnom procesnom ustanovení sa konštatuje, že na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Rovnako sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí v zmysle ust. § 153 CSP ods. 3, riadne vysporiadal so skutočnosťou, že na prostriedky procesnej obrany u žalovaného neprihliadol a z akých dôvodov tak vykonal. Tieto skutočnosti podrobne, jasne a zrozumiteľne uviedol vo svojom rozhodnutí (bod 4.14. rozsudku). V žiadnom prípade tak nemožno konštatovať, že by rozhodnutie súdu prvej inštancie z procesného hľadiska bolo svojvoľné, resp. arbitrálne. Súd prvej inštancie k druhej odvolacej námietke uviedol aj jasný záver, keď časovo

špecifikoval, že skutkové tvrdenia týkajúce sa znaleckého posudku boli stranou žalovaného oznámené oneskorene.

18. K tejto skutočnosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v danom prípade aplikoval prospektívnu sudcovskú koncentráciu. Pri posudzovaní uplatnenej sudcovskej koncentrácie súdom sa odvolací súd v prvom rade vysporiadal so skutočnosťou, či vyjadrenie žalovaného zo dňa 03.04.2019 k znaleckému posudku sa má posudzovať ako procesná obrana. Základným kritériom, či sa jedná o procesný útok alebo procesnú obranu je skutočnosť, či sa strany k niektorej zo sporných otázok vyjadrujú obligatórne alebo nie. Možno konštatovať, že sporové strany sa obligatórne nevyjadrujú k právnej stránke veci a k tomu, ako má súd vyhodnotiť vykonané dôkazy. Ani jedno z týchto dvoch kritérií vyjadrenie žalovaného voči znaleckému posudku nespĺňa. Jedná sa o typický príklad procesnej obrany, keď samotný znalecký posudok je potrebné posúdiť ako konkrétny samostatne civilným sporovým poriadkom uvádzaný dôkazný prostriedok, voči ktorému sa strana sporu má právo brániť, či už svojim vyjadrením alebo aj následným predkladaním návrhov na vykonanie ďalšieho dokazovania. Výklad civilného sporového poriadku prezentovaný žalovaným, že vyjadrenie k znaleckému posudku nie je procesnou obranou je účelové, resp. vychádza z nepochopenia zmyslu ust. § 149 CSP.

19. Taktiež bolo potrebné z pohľadu odvolacieho súdu posúdiť, či súd prvej inštancie správne aplikoval sudcovskú koncentráciu konania pri takto realizovanej procesnej obrane žalovaného. Tu možno konštatovať, že procesná obrana v podobe námietok žalovaného voči znaleckému posudku nebola vykonaná včas, teda v sudcovskej lehote 14 dní. Znalecký posudok bol žalovanému doručený 20.02.2019, pričom jeho námietky voči posudku neboli súdu prvej inštancie doručené v lehote 14 dní ale značne oneskorene tesne pred termínom vytyčeného pojednávania. Žalovaný nikdy nepožiadaval o predĺženie sudcovskej lehoty, ktorá v zmysle Čl. 10 CSP po jej skončení vytvára procesnú preklúziu. Jedným zo základných dôvodov prečo súd nemusí prihliadnuť na procesný útok a procesnú obranu je skutočnosť, že by toto vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. V danom prípade toto kritérium súdom prvej inštancie použitá sudcovská koncentrácia konania spĺňa. Súdom prvej inštancie teda mohol použiť sudcovskú koncentráciu konania. V závere je potrebné ohľadne sudcovskej koncentrácie konania tak ako ju využil súd prvej inštancie konštatovať, že táto bola použitá v súlade so všetkými zásadami civilného sporového poriadku a zároveň pri rešpektovaní materiálnych korektívov, ktoré civilný sporový poriadok obsahuje. Súdom prvej inštancie teda procesne nepochybil, ak neprihliadal na oneskorené námietky žalovaného, ktoré predstavovali procesnú obranu voči znaleckému posudku doručeného žalovanému. Na záver je potrebné uviesť, že inštitút pojmu „neprihliadať“ znamená procesnú pozíciu fikcie „ako keby úkon urobený vôbec nebol“. Po naplnení podmienok pre túto procesnú fikciu sa obsah takého úkonu už žiadnym spôsobom neposudzuje.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Po vykonanej lustrácii trvalého pobytu žalobcu bolo zároveň potrebné rozhodnúť o spresnení označenia bydliska žalobcu tak, aby rozhodnutie spĺňalo kritéria vykonateľnosti súdneho rozhodnutia.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 261 ods. 1 CSP. Odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako nedôvodné a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).